

kijk-Wijzer

Een zinsnede die rammelt, want het woord ‘verschillig’ bestaat niet, bovendien klinkt het nogal betweterig: ‘wees’. Maar hopelijk roept het wat bij u op, én bent u nieuwsgierig naar wat daar dan achter schuil gaat. Het is inderdaad verrassend wat zo’n thema bij verschillende mensen oproept. Het prikkelt en soms steekt het. Het heeft scherpe kantjes.

intro

Wees verschillig:

Als je verschillig bent, ben je dan ‘anders’? een ander? Moet je soms of misschien wel altijd anders zijn? Waarom moet er een verschil zijn tussen jou en de anderen? Allemaal vragen die direct met een dergelijke onmogelijke zin op je bordje terecht komen. Maar het advies: ‘wees verschillig’ is ook weer niet eenduidig, omdat het woord verschillig niet bestaat. Je moet er dus een eigen invulling aan geven, je er een beeld van vormen. Van iets dat niet bestaat! Dat wordt spannend. Een beeld vormen van iets dat je nog niet gezien hebt of beleefd hebt, of iemand die je nog niet gezien hebt. Dat kan eigenlijk niet, zou u misschien denken. Maar daar vergissen wij ons in, want wij doen dat juist heel veel. We hebben het alleen niet in de gaten. We hebben ideeën over toestanden die wij niet meegemaakt hebben, of weten al hoe iemand is, terwijl wij de persoon (of een groep) niet ontmoet hebben. Toch is het vooral de laatste tijd herhaaldelijk aan de orde geweest Met de hele verkiezingsretoriek en alle gemakkelijke oplossingen die daarbij langs komen, doen wij mensen vaak geen recht. Denk bijvoorbeeld aan de vluchtelingen die vaak weggezet worden door dat een enkeling een uitglijder maakt. Of bijvoorbeeld gevangenen? In ons geloof moeten we zeker met beelden doen die ons alleen maar zijn overgeleverd. Zijn die beelden wel juist? En toch moeten wij daar weer kracht uit zien te putten. Ons en elkaar daarin steunen en elkaar vasthouden. Geloof is soms een wankel evenwicht. We zijn daarin verschillig. Maar hoe zie je dat? Daar kunnen we elkaar niet mee om de oren slaan, maar wel de ander zien als een medeschepsel van God. Niet onverschillig!

HvdW

Geloof het of niet

We staan langs de kant, vol bewondering, vol ontzag, maar het is niet ... ons ding. Zoals heel veel van de mensen die Jezus toejuichten op Palmzondag het bij hem lieten: Geweldig dat jij die weg gaat, maar niet weggelegd voor mij.

Geloofsthema's

Een verschil maken. Een Paasverhaal.

Palmzondag is het verhaal van een man op de weg en de toeschouwers langs die weg.

In de jaren dat Jezus rondtrok hebben honderden, duizenden mensen hem gezien, van hem gehoord. Honderden, duizenden mensen hebben toen al hun verwachtingen op hem geprojecteerd. Sommigen zullen meteen òm zijn gegaan als ze getuige waren geweest van een wonderbaarlijke genezing, zeker als je die zelf hebt ervaren, anderen hebben wat meer reserves of zien gevaren: hij ondermijnt de rechte leer, hij ondermijnt het officiële gezag. Hoe dan ook: Jezus staat in the spotlights. Bij mensen die ten diepste allemaal dezelfde mensen zijn. Mensen met verlangens, met

zorgen. Mensen met hun eigen achtergrond, hun religieuze socialisering, hun waarden en normen. . Mensen die echt niet heel ver van ons afstaan. Toeschouwers die kijken naar de enkeling, die voor ons uittrekt. Of beter gezegd, die langs ons trekt. Want zo gaat dat bij toeschouwers. Het komt voorbij. En de toeschouwers kijken met de emoties van het moment.

Wij zijn toeschouwers die kijken hoe een enkeling langstrekt. We staan langs de kant, juichend, in stille bewondering, kritisch of boos.

Blijf niet aan de kant staan, zegt Jezus, ga achter mij aan, stap op de weg. Mijn weg is een weg ten leven. Maar wat een toer blijkt dat te zijn om die stap te zetten!

Misschien heeft u de film 'Des hommes et des dieux' gezien over acht Franse monniken, die leven in een klooster, ergens hoog in de Maghrib in Algerije tijdens de jaren '90. Ze leven er in volle harmonie met hun islamitische dorpsgenoten. Ze helpen hen in hun werk, nemen deel aan hun feesten en leveren ook medische zorg. Terreur en geweld nemen echter langzaam maar zeker de bovenhand in de regio. Ondanks het toenemende gevaar dat hen omringt groeit de vastberadenheid onder de monniken om te blijven. Tot het heel bittere einde. Van de acht monniken overleven zeven niet. Mannen die de weg van Jezus letterlijk tot het laatst gegaan zijn.

Zo'n leven en sterven vervult ons met ontzag.

Dàt is Christus werkelijk navolgen denken we dan. Zulke mensen bestaan er, ook vandaag de dag nog. Wat een zegen.

Maar zó'n gedachte, hoe mooi ook, is een gedachte van de toeschouwer 'langs de kant van de weg'.

En we denken: je moet het maar kunnen, zó je leven in dienst stellen van anderen. Ik denk: ik zou het niet kunnen ...En dan laten we het daar, bij die man die daar gaat op zijn eigen eenzame weg. We staan langs de kant, vol bewondering, vol ontzag, maar het is niet ... ons ding. Zoals heel veel van de mensen die Jezus toejuichten op Palmzondag het bij hem lieten: Geweldig dat jij die weg gaat, maar niet weggelegd voor mij.

Dat kan toch nooit de bedoeling zijn van het getuigenis van Lucas en de andere evangelisten. Als zij getuigen van de opstanding dan is dat niet om hun gehoor, toen en nu, daar naar te laten kijken maar om ons daaraan deel te laten hebben!

Hoe breng je dit verhaal nu heel dichtbij? Hoe vertel je het verhaal dat het nieuwe, het Koninkrijk van God, reeds hier en nu zichtbaar wordt?

Misschien kunnen we dat doen aan de hand van hedendaagse paasverhalen.

Over de boodschap van opstanding in dit leven. Over mensen die dat deden en zo echt een verschil maakten gaat dit waargebeurde paasverhaal.

Over een gevangenisdirecteur en zijn vrouw.

Lewis Lawes was al in een paar gevangenissen als cipier werkzaam geweest, toen hij in 1921 directeur werd van de beruchte Sing Sing gevangenis. Lewis was een man die zich inzette voor de hervorming van het gevangeniswezen. Hij vond de doodstraf – waar hij in zijn loopbaan 303 keer bij aanwezig was - een barbaarse, onrechtvaardige en zinloze straf. Hij en zijn vrouw bejegenden de gevangenen met een opmerkelijk vertrouwen: Zo liet Lewis zich iedere morgen scheren door een gevangene die veroordeeld was voor het doorsnijden van iemands keel. En bij het eerste het beste basketbaltoernooi dat er werd gehouden voor de gevangenen ging Cathryn de vrouw van Lewis met haar drie jonge dochters op de tribune tussen de gevangenen zitten. Ze heeft ooit gezegd: 'Mijn man en ik zullen voor deze kerels zorgen en ik geloof dat zij voor mij zullen zorgen! Ik hoef nergens bang voor te zijn.'

Toen ze hoorde dat een veroordeelde moordenaar blind was, leerde ze hem braille, zodat hij kon lezen. Op een gegeven moment ontdekte ze dat sommige gevangenen slechthorend waren en ze leerde hun gebarentaal, zodat ze konden communiceren. Zestien jaar lang bracht Cathryn in de keiharde gevangeniswereld begrip, vertrouwen en zachtheid. Wat dat kan bewerkstelligen werd duidelijk op een morgen in 1937.

De gevangenen wisten dat er iets mis was toen Lewis die ochtend niet op het werk verscheen. Algauw verspreidde zich toen het bericht

dat Cathryn was omgekomen bij een verkeersongeluk. De volgende dag werd haar lichaam thuis opgebaard, op één kilometer afstand van de gevangenis muren.

Toen de dienstdoende cipier 's morgens vroeg voorbijliep, zag hij een grote menigte bij de hoofdingang. Alle gevangenen verdrongen zich tegen het prikkeldraad. Ze waren naar de plek gegaan waar ze het dichtst bij de vrouw stonden die hun liefde had gegeven.

En toen nam de cipier een opmerkelijk besluit. Hij zei: "Oké mannen, jullie mogen mevrouw Lewis de laatste eer gaan bewijzen. Maar zorg dat je voor de avond terug bent."

Dit waren Amerika's zwaarste criminelen: moordenaars, overvallers. Dit waren mannen die voor de rest van hun leven door de staat waren opgeborgen. Maar de cipier deed de poort voor hun open en zonder begeleiding of bewaking liepen ze naar het huis van Cathryn om haar de laatste eer te bewijzen. En ze kwamen terug. Allemaal.

Begrip, vertrouwen, zachtheid kunnen een leven, kunnen levens veranderen.

Als we dit verhaal horen dan denk ik aan de woorden van Jezus uit Matteus. "Wat gij aan de minsten der mijnen hebt gedaan dat hebt ge mij gedaan".

Van ons wordt niet iets uitzonderlijks gevraagd. Er wordt ons gevraagd om op onze eigen plek, met onze mogelijkheden, heel dichtbij iets van dat nieuwe, dat Koninkrijk van God waar te maken. Met een klein beetje begrip, vertrouwen en zachtheid en zo werkelijk een verschil te maken. Om één stap op de weg te zetten.

Roos Ritmeester

'Het volgen van Jezus is niet moeilijk; het moeilijkst zijn al die mensen die vinden waar je heen moet.'

Geloof het of niet

Heel vaak zeggen diakenen: “ik heb het idee dat ik het verschil kan maken..... Als ik met iemand meeloop die bijvoorbeeld in de schuldsanering zit, kan hij voelen dat er toch een mens is die hem ziet en hoort, die hem de moeite waard vindt”.

Geloofsthema's

Je kunt / ik kan het verschil maken

n.a.v. twee teksten van Huub Oosterhuis

Wek mijn zachtheid weer

Wek mijn zachtheid weer

Geef mij terug

De ogen van een kind

Dat ik zie wat is

En mij toevertrouw

En het licht niet haat.

Deze tekst was één de lezingen op Paasmorgen. De andere lezing was over Maria Magdalena die in de tuin de Heer weer ziet na zijn dood drie dagen eerder. Hij heeft haar tijdens zijn leven liefdevol gezien zoals zij was. Daardoor veranderde haar hele leven. Zij voelde zich gezien en kon daardoor weer voluit leven.

Dat kan ook gebeuren in onze (gewone) levens. Heel vaak zeiden diakenen die ik toerustte (in mijn werk) als ik naar hun motieven om diaken te worden, vroeg: “ik heb het idee dat ik het verschil kan maken..... Als ik met iemand meeloop die bijvoorbeeld in de schuldsanering zit, kan hij voelen dat er toch een mens is die hem ziet en hoort, die hem de moeite waard vindt”. Of: “Ik bezoek regelmatig een oudere dame die nauwelijks mensen om zich heen

heeft, ze vertelt me over haar leven en soms wandelen we een stukje. Dat betekent veel voor haar”.

Velen van ons zullen het herkennen. Allebei de kanten. Zelf iemand laten merken dat je haar ziet.

En de blijde reactie van diegene ervaren. En zelf ook opbloeien als je merkt dat iemand je opmerkt, je hoort in verdriet en blijdschap en in wat je bezighoudt.

Het kan ook gaan om wat er in de lezing in een andere dienst klonk: “De hongerigen voeden, de dorstigen te drinken geven, de gevangenen bezoeken, de zieken verzorgen, de vreemdelingen opnemen”. Wat we doen in ons leven doet er toe ... voor een mens een ‘broeder’ of ‘zuster’

Eigenlijk gebeurde bij Maria Magdalena wat de volgende tekst van Huub Oosterhuis zegt (of zingt). En het kan ‘zomaar’ met ieder van ons gebeuren.

Delf mijn gezicht op

*Delf mijn gezicht op, maak mij mooi.
Wie mij ontmaskert, zal mij vinden.
Ik heb gezichten, meer dan twee,
ogen die tasten in den blinde,
harten aan angst voor angst ten prooi.
Delf mijn gezicht op, maak mij mooi.*

*Delf mijn gezicht op, maak mij mooi.
Wie wordt ontmaskerd, wordt
gevonden
en zal zichzelf opnieuw verstaan,
en leven, bloot en onomwonden,
aan niets en niemand meer ten
prooi.
Delf mijn gezicht op, maak bij mooi.*

Hieronder de tekst van Stef Bos – Maria Magdalena. Zie de andere tekst: ‘Je kunt het verschil maken’

Lied van Maria Magdalena - Zoals licht (Stef Bos)

Jij viel zoals licht
In mijn leven naar binnen
De zon door de ramen
Aan het begin van de dag
Je zei het wordt tijd
om opnieuw te beginnen
We leven alleen nog
Recht uit het hart

Jij was altijd verwonderd
Met open armen
Jij liet mij zien
Dat samen bestaat
Jij hebt je dromen
Nooit verraden
Jij hebt de wereld
De liefde verklaard

De hemel brak open
De ruimte werd groter
Ik voelde me vrij
En ik wist niet waarom
Jij hebt de liefde
Nooit verloren
Maar jij vloog te hoog
Te dicht bij de zon

En nu kijk ik om
De sporen vervagen
Maar onzichtbare armen
Houden mij nog vast
Het wordt tijd om jou
Los te laten
Sluit je ogen en
Slaap zacht

Ik heb niemand gekend
Die mij zo heeft ontwapend
Ik heb niemand gekend
Die mij zo heeft verwond
Ik heb mezelf
In jou achtergelaten
Maar het was goed
Dat jij bestond

BvdW

verkenning

We staan er even bij stil, een week lang is het prominent in de media aanwezig en daarna ebt de mediabelangstelling weg en gaan we over tot de orde van de dag. En omdat de we het (wereld)nieuws zo snel kunnen ontvangen gaat onze aandacht weer uit naar nieuwe gebeurtenissen

Visies anderen

Tegen de onverschilligheid?!

Onlangs was het weer even in het nieuws, het was een jaar geleden (22 maart 2016) dat er twee aanslagen werden gepleegd in Brussel. De verschrikkelijke beelden spraken voor zich. We staan er even bij stil, een week lang is het prominent in de media aanwezig en daarna ebt de mediabelangstelling weg en gaan we over tot de orde van de dag. En omdat de we het (wereld)nieuws zo snel kunnen ontvangen gaat onze aandacht weer uit naar nieuwe gebeurtenissen.

De wereld draait door (DWDD) is zo'n programma waarin onderwerpen in een kort bestek worden besproken/belichten op naar het volgende onderwerp. Dit alles in een hoog tempo Zelf probeer ik dit programma als het even kan te bekijken, vind het leuk, humor, muziek, vaak een boeiend onderwerp, gemakkelijk te behappen en lekker vlot. Je kan het zien als wat oppervlakkig en wellicht ook als onverschillig.

Maar in de week van 22 maart 2017 werd ik geraakt door een interview van Matthijs van Nieuwkerk met de Vlaamse cultuurhistoricus David Van Reijbrouck (o.a. de schrijver van het bekroonde boek Congo). David Van Reijbrouck heeft in het boekje "Een Jihad van Liefde" woorden opgetekend van Mohamed El Bachiri, een Marokkaanse Belg, moslim en Molenbekenaar. Hij is ook de man van Loubna Lafquiri, zijn grote liefde en moeder van zijn kinderen, die op 22 maart 2016 bij de aanslagen in Brussel om het leven is gekomen. Zijn speech in het Vlaamse tv-programma *De*

Afspraak eind december 2016 beroerde miljoenen kijkers, vergelijkbaar met de woorden die Jan Terlouw uitsprak op de Nederlandse tv.

In het gemakkelijk geschreven boekje wordt je deelgenoot van hoe Mohamed probeert verder te leven na het verlies van zijn vrouw. Het raakte me door zijn kijk op hetgeen gebeurd was en hoe verder te leven. Ik ben zo vrij geweest om hieronder enkele citaten aan te halen uit dit boekje. Een boekje dat mij leert hoe je ook kan kijken en leven na heel ingrijpende gebeurtenissen in het leven. Een levensles tegen onverschilligheid, een levensles in liefde!!

*“ Loubna, liefste,
Niets heeft nog smaak, niets heeft nog zin.
Mijn dromen waren de jouwe, jouw dromen de mijne.
Samen oud worden, hand in hand.
De kinderen zien opgroeien, in vreugde en liefde.
Dat was ons pad, beschreven door Degene die de pen van het
noodlot hanteert.*

*Dat dachten wij althans,
Maar tot ons grote verdriet wachtte ons een ander lot.*

*Je was mijn maatje, mijn vertrouweling, mijn beste vriendin.
Liefde van mijn leven, moeder van mijn kinderen, degene met wie ik
altijd lachte.
We hadden een serieuze relatie, maar namen onszelf nooit te
serieus.
Ons verhaal was gebouwd op liefde, vertrouwen en respect.
Eenvoudige, maar sterke liefde.*

*Wat een buitengewoon zeldzame parel had ik. Zij bracht me zoveel
vreugde enkel door bij me te zijn. Wat een geluk om zo'n mooie,
intelligente vrouw met zo'n groot hart te hebben...
We hebben onze kinderen altijd beschermt tegen oorlog en waanzin.
Maar het ergste is ons helaas overkomen.*

*Oog in oog met het onvatbare, wat moet ik aan de kinderen
vertellen?”*

En verder op lees ik wat Mohamed aan zijn kinderen vertelt:

De kinderen:

“Ik heb de kinderen gezegd dat mama in de hemel was, dat slechte mensen een bom in de metro hadden gelegd, dat God haar wilde beschermen en haar daarom had meegenomen naar de hemel.

Ze vinden het leven maar niks. Een mama die dag zegt, een kus geeft en naar haar werk gaat, en dan ineens: geen mama meer. Ze snappen er helemaal niets van. Ze hebben mama in de krant zien staan.”

En op de volgende pagina gaat Mohamed in op het soms beladen begrip Broederschap:

Broederschap:

“We zijn allemaal broeders”, zeg ik. “Is iemand die zo iets doet (de aanslag plegen) ook een broeder?” “Ja dat is ook een broeder, maar een broeder die het verkeerde pad heeft gekozen. Als mens blijft hij je broeder, ook al heeft hij het allerergste gedaan.”

Ze zijn kwaad, ze willen wraak. Ik zeg: “Als je iemand doodt of met geweld reageert, dan maak je dezelfde fout als hij. Dan verlaag je je tot zijn niveau. Jullie zijn beter dan dat.”

Een paar pagina's verder:

De doodstraf:

“De doodstraf afschaffen zonder vrees dat de sociale orde wordt aangetast: dat komt neer op het eerbiedigen van Gods mooiste creatie, de mens. De doodstraf is niets anders dan een misdaad die met instemming en goedkeuring van de samenleving wordt gepleegd.”

En het wordt steeds verder opgebouwd, nog meer verschilligheid!:

Menselijkheid:

Aangezien ik in de eerste plaats mens ben en daarna pas moslim, is het logisch dat ik humanistische waarden voorop stel.

Of ik nu de zoon van Adam ben of het gevolg van evolutie mijn menselijkheid impliceert drie fundamentele waarden: onschendbaarheid van het leven, vrije wil en een broederband met andere mensen.

De onschendbaarheid van het leven betekent dat je nooit het leven van ander mag aantasten, zoals ik natuurlijk ook niet wens dat iemand een einde aan het mijne maakt. Overtuigingen of zienswijze mogen nog zo uiteenlopen, nooit zal dit een moord kunnen rechtvaardigen. Elk leven is heilig.

De vrije wil is het vermogen om je eigen weg in het leven te kiezen. Je kan kiezen of je gelooft of niet, of je een bepaalde denkwijze accepteert of niet. De vrije wil geeft de geest de vrijheid om open te bloeien. Dat maat je denken zoveel interessanter zoveel dieper.

Broederschap betekent dat je zegt: "Mijn gelijke, mijn broeder in menselijkheid die ik liefheb, waarschijnlijk ben ik het niet op alle punten met je eens, maar dat geeft niet. Dat zal niet verhinderen dat we een maaltijd kunnen delen, in een goede sfeer, met wederzijds respect".

En tot slot:

Liefde:

"Liefde, dat wat me drijft, me laat leven en overleven.

Liefde, de basis, de sokkel waarop ieder geloof moet rusten.

Liefde, de bron waar iedere mens uit moet kunnen putten.

Liefde, het begin van elke bloei.

Liefde, het schuiloord voor wie in zijn tranen verstikt.

Liefde, de omhelzing voor een onbekende ziel.

Liefde kan niet leiden tot haat, want vreugde leidt nooit tot pijn.

Liefde kent alleen genade en vergeving.

*Liefde oordeelt niet, liefde is onschuldig.
Liefde kun je uitdrukken en voelen.
Liefde is niet dan delen en aanvaarden.
Liefde kan intiem zijn en toch overal.
Als jij Liefde bent, heb ik dezelfde godsdienst.*

*Het hart van ieder mens is groot genoeg om heel de mensheid te omvatten.
We hoeven het alleen open te stellen, zonde vrees*

*Onze jongeren moeten vanaf hun vroegste jeugd opgroeien in liefde.
Zonder liefde kan een kind niet opbloeien.
Als een kind niet openbloeit, kan het later geen liefde geven.*

*Een leven zonder liefde is een wereld zonder zon.
Ik heb liefde nodig als de lucht die ik adem.
Als het water dat ik drink.*

*Loubna,
Liefde van mijn leven,
Tot aan mijn laatste snik
Blijf je in mijn geest.*

Wat een woorden voor de liefde, wat een woorden tegen onverschilligheid. Hoop dat deze woorden u net zo raken als ze mij geraakt hebben!

*Kees de Langen
Kerkenraadslid*

buitenstebinnen

Tijdens de eerste dienst in het nieuwe jaar las Roos uit de Bijbel een gedeelte over de schepping, over keuze en verschil. Keuze tussen goed en kwaad, verschil tussen aarde en hemel, aarde en water enz. en zij 'preekte' erover.

Diaconale zaken

'Wees verschillig'

God werd door de bijbelschrijvers ervaren als degene die de oerchaos, van het begin, de 'tohu-bohu' omvormt tot licht en land, tot dieren en mensen. Dat bleef hij doen in de ervaring van de mensen die daarvoor openstonden. Hij leidde het volk Israël uit Egypte, in de woestijn probeerde het met vallen en opstaan Gods' volk te worden en toen ze daar steeds meer in groeiden, trokken ze het land aan de andere kant van de Jordaan binnen.

Ook de geboorte en het opstaan van Jezus kun je verstaan als een omvorming van wat er dan is van Godswege naar het goede, het leven waar liefde de boventoon voert.

Keuze en verschil. Daar moest ik aan denken toen ik de volgende 'speldenprik' las in een boekje dat de PKN uitgaf n.a.v. het Lutherjaar:

'Liefde en haat zijn niet elkaars tegenpolen; liefdes tegenpool is onverschilligheid'.

Die tekst kan je helpen als je je afvraagt hoe je nu in deze samenleving staat met alle uitdagingen die er zeker de laatste tijd zijn. 'Wat drijft mij? Liefde of ben ik onverschillig?' Of

Het thema van deze 'Doorkijk' is Wees verschillig! Zie hoe onze wereld werkelijk is en welke wereld mogelijk is als wij ons door die geest, die van het begin tot nu, laten bezielen. Onderstaand citaat van Henk Hillenaar van de Dominicuskerk zegt daar het volgende over:

‘De geest, de adem van God, vervult de gehele schepping, van zon, maan en sterren, land en zee, tot dieren en mensen. In ons mensen krijgt zij een stem, en handen en voeten. Wij zijn de schepsels die

kunnen, mogen zien wat goed is en niet goed, in wie God voortaan zijn mond open wil doen. Wij zijn het die het scheppingsverhaal verder mogen waarmaken: die de chaos in eigen bestaan en vooral ook in de grote wereld buiten ons te lijf kunnen gaan. Gedragen door het visioen dat het ooit goed zal worden.

De Geest van het begin, stelt mensen in staat steeds weer een nieuw begin te maken. Zij is, mogen we geloven en hopen, ook hier en nu met ons bezig, als verlichter, onruststoker, trooster, hartenjager, als alles wat goed is in het bestaan: levensadem, vrijheid, levenskracht, levensvreugde. Ik vind die wetenschap, die ervaring inderdaad fascinerend, hartverwarmend, zij maakt een gelovig mens van ons, geeft ons lust het leven te vieren en vooral: het te verbeteren. Ik hoop, nee: ik zie en weet dat ze dat met velen van ons, en overal in de wereld aan het doen is, tegen alle slechte geesten, alle domheid, alle egoïsme, alle cynisme in.’

Dat die Geest ons kan bezielen, vieren we straks weer met Pinksteren. Wij kunnen allemaal met onze eigen mogelijkheden het verschil maken voor mensen, een mens, die soms even aandacht, een luisterend oor, steun of hulp nodig heeft. Zo kan de ‘chaos’ van dat moment verkeren in uitzicht en hernieuwde moed.

*Namens uw diaconale commissie
Bepie*

Speldeprikken (tegen onverschilligheid)

In het stukje van de diaconale commissie staat een ‘speldeprik’ uit het boekje 95 speldeprikken dat de PKN uitgaf ter gelegenheid van 2017 - het Lutherjaar. *U vindt in deze Doorkijk meerdere speldeprikken.*

- Hulp waar mensen zélf iets mee kunnen ontwikkelen /

-Helpen betekent levenskracht versterken, zodat mensen op eigen kracht verder kunnen /

-Iedereen verdient een nieuwe kans. Ook na een gevangenisstraf /

-Voor vrede is moed nodig /

-Inloophuis Domino is een unieke huiskamer. Zij bindt de strijd aan tegen de eenzaamheid in onze maatschappij /

Komende diaconale collecten

21 mei:

Oikocredit

DE KRACHT VAN MICROKREDIET

Oikocredit is een van de grootste ontwikkelingsinvesteerders in microkrediet ter wereld. Sinds de oprichting in 1975 geloven zij dat microkrediet de meest pure vorm van ontwikkelingshulp is. Geld lenen in plaats van geven zorgt voor meer zelfvertrouwen en haalt het ondernemende in mensen naar boven. Het is hulp waarmee mensen zélf iets kunnen ontwikkelen: een onderneming, een bestaan, een toekomst. Een positieve kettingreactie die al in meer dan zestig landen werkt.

BELEGGEN IN OIKOCREDIT

Sinds de oprichting van Oikocredit heeft geen van de beleggers ook maar iets van het ingelegde kapitaal verloren. Sociaal beleggen gaat dus samen met een laag risico.

Beleggen doet u via het Oikocredit Nederland Fonds (ONF). Dit is een beleggingsfonds dat wordt beheerd door de Stichting Beheer Oikocredit Nederland Fonds in Utrecht. De beheerder is opgenomen in het register van de Autoriteit Financiële Markten (AFM).

EEN EERLIJK RENDEMENT

Sinds de oprichting bedraagt het rendement 1,55% per jaar. Oikocredit is al 40 jaar succesvol met microkrediet in ontwikkelingslanden. Beleg nu ook en krijg een eerlijk financieel rendement en een prachtig sociaal rendement. Let op: loop geen onnodig risico. Een eenmalige belegging kan al vanaf 200 euro, maar u bepaalt natuurlijk zelf of u meer wilt beleggen. U kunt op ieder moment uw inleg kosteloos verhogen of verlagen (tot een minimum van 200 euro).

U kunt uw geld maandelijks kosteloos opnemen.

Laten we hopen dat het, zoals in 2016, weer lukt om met elkaar als gemeente 200 euro bij elkaar te leggen voor een belegging in mensen!!

Zie ook elders in de 'DOORKIJK' "Over Oikocredit"

18 juni: *Diaconaal Centrum Pauluskerk Rotterdam*

Het Diaconaal Centrum Pauluskerk komt op voor álle mensen in Rotterdam en omgeving die het zonder hulp niet redden: dak- en thuislozen, verslaafden, psychiatrische patiënten, mensen zonder verblijfsvergunning, mensen zonder betaald werk, jongeren zonder gevoel voor richting in hun bestaan en kwetsbare ouderen. Uitgangspunt voor de Pauluskerk is het belang en het 'perspectief op beter' van deze mensen. En dus is ieder mens bij ons onvoorwaardelijk welkom.

Door de haperende economie, zware bezuinigingen op de maatschappelijke opvang, sociale zekerheid en gezondheidszorg en een steeds strenger vreemdelingen- en asielbeleid is het voor veel van onze bezoekers steeds moeilijker geworden zich in onze maatschappij staande te houden. Zonder hulp is het voor hen nauwelijks mogelijk het tij te keren. Juist voor hén willen we er zijn. En via onze activiteiten willen we hen als het even kan weer nieuw perspectief bieden.

Voor de Pauluskerk als Diaconaal Centrum zijn drie kernwoorden van belang: gastvrijheid, laagdrempeligheid en hulp. Iedereen is

welkom in de kerk, zonder aanzien des persoons en zonder voorwaarden vooraf.

Helpen betekent niet 'pappen en nathouden'. Helpen betekent mensen opvangen en hun levenskracht versterken, zodat zij na een tijdje hulp van anderen weer op eigen kracht verder kunnen. Hulp betekent ook, dat de Pauluskerk zich inzet voor het veranderen van onrechtvaardige wetten en regels, zodat mensen in de marge niet eeuwig buiten hun schuld in de marge blijven.

Helpen is niet iemand steeds een vis geven; helpen is iemand een vishengel geven. En zorgen voor toegang tot viswater.

Voor de ondersteuning van dit werk is de Pauluskerk afhankelijk van giften en ontvangt geen overheidsgeld.

Het diaconaal Centrum Pauluskerk is open voor bezoekers, zeven dagen per week van negen tot negen.

Een donatie kunt u overmaken naar rekeningnummer:

NL17 INGB 0005 4507 26 t.n.v. Diaconaal Centrum Pauluskerk

16 juli:

Stichting Exodus

Iedereen verdient een nieuwe kans. Ook na een gevangenisstraf. Stichting Exodus biedt opvang en begeleiding aan ex-gedetineerden en gedetineerden, die gemotiveerd zijn uit de criminaliteit te stappen, in de laatste fase van hun straf en helpt hen met de terugkeer naar de maatschappij. Deze (ex)gedetineerden kunnen terecht in één van de elf Exodushuizen verspreid in het land. Als (ex)gedetineerden niet in staat zijn zelfstandig terug te keren naar het "normale" leven, kiezen zij er vrijwillig voor om in een Exodushuis te gaan wonen.

Wonen, werk, relaties, financiën en zingeving zijn de pijlers van het begeleidingsproject. Dit traject duurt maximaal één jaar. (Ex)gedetineerden, die bij Stichting Exodus

het hele programma volgen en succesvol afronden, hebben veel minder kans op terugval.

Na positieve uitstroom wordt maximaal een half jaar nazorg gegeven, waarbij ruimte is voor vier intensieve nazorgtrajecten.

Zoals voorgaande jaren is de opbrengst van de collecte bestemd voor Stichting Exodus Zuid-Holland Zuid (Rotterdam)

Exodus Zuid-Holland Zuid heeft haar dienstverlening uitgebreid.

Aan jongeren van 12 t/m 23 jaar bieden zij ambulante begeleiding en dagbesteding om, door middel van een intensieve periode van begeleiding en analyse, de jongere (en de omgeving van de jongere) meer grip en inzicht te geven. Het gaat om forse problematiek op meerdere leefgebieden. Het resultaat is, dat de diverse hulpverlening beter op elkaar afgestemd raakt, zodat de jongere succesvoller kan doorstromen in de fasering van het verhogen van de zelfredzaamheid. Bij een aantal deelnemers zal structureel intensieve zorg nodig zijn; de warme overdracht van doorzorg speelt dan een grote rol.

Een donatie kunt u overmaken naar rekeningnummer:

NL09 INGB 0001 9899 10 t.n.v. Stichting Exodus Zuid-Holland

Meer informatie: www.exoduszuigholland.nl

20 augustus: *Hospice Midden-Holland te Gouda*

Het Hospice in Gouda is gelegen in een sfeervolle, groene omgeving en heeft de kleinschaligheid en intimiteit van een woonhuis.

Terminale zorg THUIS en Hospice Midden Holland biedt hulp aan terminaal zieke mensen en hun naasten zowel thuis als in het hospice. Vrijwilligers bieden tijd, aandacht en ondersteuning daar waar nodig en gewenst.

De organisatie is lid van het palliatief netwerk Midden Holland en is mede verantwoordelijk voor de adequate uitvoering van de regionale visie met betrekking tot palliatief terminale zorg in de regio Midden Holland.

De meeste gasten ervaren het hospice aan de Ridder van Catsweg als een warme omgeving. De zorg tijdens hun laatste levenstijd is bij

de vrijwilligers in goede handen. Maar niet alleen in het hospice kunnen mensen rekenen op professionele hulp, ook THUIS kunnen de vrijwilligers worden ingezet. Zij waken desgevraagd in de nacht. Altijd is het doel om de aandacht en zorg voor mensen in hun laatste levensfase te verbeteren.

Elke eerste zaterdag van de maand kunnen belangstellenden aan de Ridder van Catsweg 67 in Gouda van 11.00 tot 13.00 uur alle informatie krijgen over terminale zorg THUIS en het hospice. U kunt een kijkje nemen in de huiskamer en in een gastenkamer als deze niet bezet is door een bewoner.

Ook bestaat de gelegenheid om in het Atelier achter het hospice schilderijen en/of kunstvoorwerpen die door vrijwilligers zijn gemaakt te bezichtigen. Bij verkoop van deze schilderijen gaat een deel van de opbrengst naar het de organisatie.

Een donatie kunt u over maken naar rekeningnummer: NL73 RABO 0362 4019 93 t.n.v. Vrienden van het Hospice Midden-Holland. Meer informatie: www.hospicemiddenholland.nl

17 september:

PAX voor vrede

PAX staat voor vrede. Samen met mensen in conflictgebieden en kritische burgers in Nederland werken zij aan een menswaardige en vreedzame samenleving, overal in de wereld.

Voor vrede is moed nodig. De moed om te geloven dat vrede mogelijk is, om tegen de stroom in te roeien en je uit te spreken en toch door te gaan. Iedereen ter wereld kan iets voor vrede doen, maar daar is durf voor nodig. De durf om vrede te bezingen, van de daken te schreeuwen en op de muren te schrijven. De durf om de politiek ter verantwoording te roepen en over je eigen grenzen heen te kijken. De durf om mensen aan te spreken en uit te nodigen om mee te doen ongeacht iemands achtergrond.

PAX brengt mensen bij elkaar die de moed hebben om voor vrede te gaan. Ze werken samen met mensen in conflictgebieden, zoeken politici op en slaan de handen ineen met betrokken burgers.

Vrede is van ons allemaal. Iedereen die in vrede gelooft, kan iets voor vrede doen. PAX zet vrede in beweging. Ze roepen betrokken burgers op om mee te doen. Van het plaatsen van een simpele oproep op Facebook tot het opstarten van een Ambassade van Vrede. Ze zijn ervan overtuigd dat al die beetjes durf onvermijdelijk optellen tot vrede.

Missie

PAX werkt samen met betrokken burgers en partners aan de bescherming van burgers tegen oorlogsgeweld, aan het beëindigen van gewapend geweld en het opbouwen van rechtvaardige vrede.

Organisatie

PAX werkt in opdracht van Pax Christi en IKV aan vredesprogramma's vanuit één organisatie met één Raad van Toezicht en één directie. PAX opereert onafhankelijk van politieke belangen en wordt gesteund door een brede groep betrokken burgers, maatschappelijke organisaties en is verbonden met zes kerkgenootschappen, waaronder de Rooms-Katholieke Kerk en de Protestantse Kerk in Nederland.

Vredesorganisatie PAX is een samenwerkingsverband tussen IKV en Pax Christi. In 2006 zijn de twee organisaties samengegaan onder de naam IKV Pax Christi. Vanaf 29 januari 2014 is de naam van de organisatie veranderd in PAX. Het IKV Bestuur en de Pax Christi Ledenraad bewaken de missie en identiteit van PAX. Zij dragen bij aan de ontwikkeling van visie en toetsen het beleid op hoofdlijnen.

PAX werkt vanuit twee centrale waarden aan vrede in conflictgebieden: menselijke waardigheid; solidariteit met vredesactivisten en slachtoffers van oorlogsgeweld.

De centrale waarden leiden tot een andere visie op vrede en

veiligheid. Ze laten zich in het vredeswerk leiden door het concept human security: bij het bestrijden van een conflict staat het beschermen van burgers en hun veiligheid voorop.

PAX werkt aan vrede in vijftien gebieden met conflict, van het Midden-Oosten tot de Balkan, in Afrika en Colombia. In Nederland zetten zij vrede en veiligheid op de maatschappelijke agenda.

Kinderen, volwassenen, vrouwen, mannen, jong en oud, iedereen heeft recht op vrede en veiligheid.

Steun daarom PAX met uw bijdrage op rekeningnummer:

NL03 TRIO 0390 5150 00

Meer informatie: www.PAXvoorvrede.nl

29 oktober: *Inloophuis Domino Gouda*

De Stichting Inloophuis Domino heeft tot doel om vanuit een christelijk sociale levensvisie, sociaal en maatschappelijk zwakkeren een plaats te bieden waar zij welkom zijn.

Het Inloophuis bindt de strijd aan tegen de eenzaamheid in onze maatschappij door een luisterend oor te bieden.

Inloophuis Domino is een unieke huiskamer.

Men kan vrijblijvend binnenlopen voor een kop koffie of thee, een gezellig praatje, een spel of zomaar.

Vier keer per week wordt 's avonds een warme maaltijd geserveerd. Eén keer per week 's middags een seniorenmaaltijd.

Vanaf het begin is er de keuze gemaakt om vanuit een christelijke identiteit te werken. Deze wordt uitgedragen door praktische hulp. En alle bezoekers zijn welkom, ongeacht religie of afkomst.

Het inloophuis wordt aangestuurd door een stichtingsbestuur. Het bestuurslid P&O begeleidt de twee parttime coördinatoren. De coördinator vormt samen met de stafleden de staf voor de vrijwilligers. De belangrijkste taak van de coördinator is het aansturen van de ruim 90 vrijwilligers.

Bestuursleden en de vrijwilligers werken geheel op vrijwillige basis en ontvangen hiervoor geen geldelijke beloning. De coördinator wordt conform de cao welzijn & maatschappelijke dienstverlening beloond.

Uw donatie kunt u overmaken naar rekeningnummer:
NL88 INGB 0001773245 t.n.v. Vrienden van Inloophuis Domino

'Geloof is de schakel tussen horen en doen.'

inkijk

Van 23 april tot en met 11 mei jl. waren wij weer in Israël en Palestina. Daar waren wij op bezoek bij Tent of Nations. We waren er dus al eerder, maar nu verbleven we er ook vier dagen en nachten en later waren we er vier dagen overdaag.

Het verschil maken

Tent of Nations (ToN) - 'Non violent resistance'

In de dagen dat wij er waren kon Daoud Nassar op een morgen de boerderij niet bereiken door een 'flying roadblock' opeens wordt de weg dan versperd door grote stenen blokken die altijd klaar staan op strategische punten aan de kant van de weg. Eén groot blok kan ineens de toegang tot een dorp

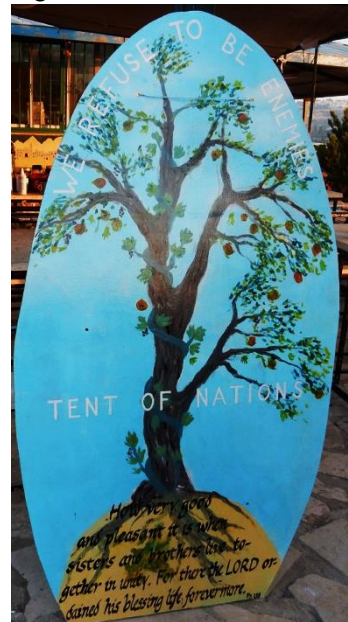
versperren. Israëlische militairen hadden ze daar neer gezet.

Niemand mocht het dorp meer in of uit. Daoud's reactie op de gebeurtenis was later: "Eigenlijk zouden we hen koffie en bloemen moeten brengen om ze te bedanken dat ze ons zo goed beschermen." En na een reactie van ons: "Je moet ze verrassen door iets te zeggen of te doen dat ze niet verwachten."

Aan het eind van ons verblijf bij ToN vierden we dat de familie al 101 jaar 'boert' op de berg ondanks alle verwoesting van bomen, versperren van de toegangsweg door een permanent roadblock en de komst van een Yeshiva (Joodse school) waardoor de weg definitief gesloten zal worden. De halve familie werd echter opgehouden door politiecontroles in het dorp. Eén van de broers kwam met twee neefjes aan toen we al over de helft van de viering waren. Eén van hen zou de canoon, een oud Palestijns instrument, bespelen, Het eerste dat hij zei, was: "Halleluja, praise the Lord": het lied waarmee we twee dagen eerder in vier talen de dag begonnen, toen Daoud de boerderij niet op tijd kon bereiken. Het tekent de familie dat ze vanuit geloof vol vreugde verder gaan met wat ze willen: een plek waar mensen elkaar in vreugde en vrede kunnen ontmoeten en nieuwe moed kunnen putten. En dat er ook veel humor is!

Joy, diep gevoelde vreugde om het leven en de liefde die er is, is een woord dat veel genoemd werd. Voor veel Palestijnse burens in het nabijgelegen dorp Nahalin zijn zij een bron van inspiratie. Zij nemen in hun eigen kerkelijke gemeente ook hun verantwoordelijkheid door bijvoorbeeld ouderling te zijn. Hun geloof is echt en puur. Het is voor hen een grote inspiratiebron om zoals de slogan van ToN is 'te weigeren vijanden te zijn' - we refuse to be enemies (zie het 'schild' op bijgevoegde foto).

U begrijpt dat ToN ook zeker een (groot) verschil maakt door hun houding.

In oktober 2013 zijn wij ook in Israël en Palestina geweest. Toen hebben we kennis gemaakt met de volgende organisatie die ook het verschil maakt: Ta'ayush

Een vrij kleine beweging: 'Ta'ayush', dat betekent: 'samen leven'. Israëliërs (!) en Palestijnen gaan zaterdags met vrijwilligers van over de hele wereld mee met schaap- en geitenherders om als een soort 'buffer' te functioneren tussen Israëlische militairen en herders. De laatsten zoeken in het zuiden tegen de woestijn aan, op hun eigen land naar het weinige gras dat nog over is.

Wijzelf gingen met andere vrijwilligers mee met olijfboeren in de buurt van Nablus die op hun land willen werken om hun bomen snoeien en in de herfst hun olijven te oogsten. Wij hebben toen ook olijven geplukt. Dat gebeurt wel in een razend tempo en met steeds iemand op wacht, omdat de kolonisten van het naburige settlement zomaar tot een agressieve actie over kunnen gaan. Soms wordt er ook geschoten.

Als de boeren maar steeds merkbaar op hun land blijven werken, ontlopen ze de kans om, nadat er drie jaar geen landarbeid meer is verricht, hun land wordt geconfisqueerd, én dus (volgens een Ottomaanse wet!) aan de Israëlische staat vervalt. Ta'ayush maakt dus met steun van vele 'internationals' een groot verschil voor de herders en boeren.

BvdW

'Het fundamentele verschil tussen licht en duisternis is dat het licht wel de duisternis kan verdrijven, maar de duisternis het licht niet.'

'Christenen die verwachten te zullen opstaan uit de doden, maar nu niet durven opstaan tegen onrecht, hoe moet dat straks?'

blik verruimen

Dit jaar is het vijfhonderd jaar geleden dat Maarten Luther de 95 stellingen publiceerde. Deze actie wordt gezien als het begin van de Reformatie. Het is niet waarschijnlijk, zoals de toeristenindustrie ons wil doen geloven, dat Luther deze stellingen op 31 oktober 1517 op de deuren van de kerk in Wittenberg timmerde.

Wat maakt het verschil?

Dit jaar is het vijfhonderd jaar geleden dat Maarten Luther de 95 stellingen publiceerde. Deze actie wordt gezien als het begin van de Reformatie. “Het is niet waarschijnlijk, zoals de toeristenindustrie ons wil doen geloven, dat Luther deze stellingen op 31 oktober 1517 op de deuren van de kerk in Wittenberg timmerde. Wel maakte hij op de dag vóór Allerheiligen zijn protest tegen misstanden in de kerk in Wittenberg in zijn stellingen wereldkundig”, volgens Gerry van der List in haar artikel in Elsevier van 11 februari 2017.

Onlangs kreeg ik van Ben Janse dit artikel aangereikt. Het past heel mooi in dit thema. Tevens las ik in Volzin van januari 2017 een exposé van Jurgen Tiekstra in zijn rubriek ‘Film’ over: ‘Venus Noire’. Hoewel de film in het stuk van Tiekstra nauwelijks in verband te brengen is met het ‘startschot’ van de Reformatie, blijken beide verhandelingen te gaan over ‘verschil’, maar met een totaal andere intentie en uitgangspunt. In beide artikelen valt ook te lezen hoe afhankelijk we zijn ten opzichte van de tijd waarin wij leven. Dat geldt voor Luther én voor het gegeven van Venus Noire. Oók voor onszelf kan dat een les zijn.

Ten eerste waren ten tijde van Maarten Luther zeker ook meerdere kerkhervormers actief, o.a.: Calvin en Zwingli. Ik wil niets afdoen aan de gedurfde stap van Luther toen hij zijn standpunt bekend maakte, want dat was zeker moedig. Wel vond er in die tijd een ommezwaai plaats in het kerkelijke landschap die wij dus de Reformatie noemen. Het zat als het ware 'in de lucht'. Je kunt je afvragen in hoeverre Luther anders was. Maar hij speelt wel een voortrekkersrol.

Op een ander punt van de opvattingen van Luther is wel een duidelijke overeenkomst te zien ten opzichte van Venus Noire, namelijk zijn onfrisse ideeën over het Jodendom. Hij was namelijk een hartgrondige antisemiet.

Venus Noire gaat over een Zuid-Afrikaanse jonge zwarte vrouw die aan het eind van de 19^e eeuw als wilde werd gepresenteerd aan het Engelse publiek. Was dat in die tijd nog acceptabel? Onschuldig is het zeker niet. Twee jaar voor haar komst naar Engeland was er al een wet aangenomen die een

einde had gemaakt aan de trans-Atlantische slavenhandel. Maar wanneer is iets racisme? Dat is onder andere de vraag die de filmmaker aan de kijker voorlegt.

Zeker was Maarten Luther in zijn tijd niet de enige antisemiet, maar pleit het hem dat dan vrij om in deze waanzin mee te gaan? Zeker niet. Je zou toch verwachten dat zo'n kerkhervormer beter zou weten. De Joden werden toen gezien als moordenaars van Christus en ook vele andere verwijten werden ze voor de voeten geworpen met alle gevolgen van dien. Dat was al eeuwen zo, onder andere met de Kruistochten, waarbij de Joden in grote getalen het moesten ontgelden. Hele Joodse gemeenschappen werden uitgemoord en niet alleen in Palestina, ook in Europa waren de Joden hun leven niet veilig, met als trieste climax de 'Entlösung' van Hitler: ook wel de 'Holocaust' en bij de Joden de 'Shoa' genoemd. Maar wat te denken van de onderdrukking waar nu de Palestijnen onder lijden. Zij leven volgens henzelf sinds de stichting van de staat Israël onder de 'Nakba': de 'ramp'.

Ik schrijf dit nu op het moment dat wij in Palestijns gebied verblijven. Het is het land waar weer door kolonisten en Israëli's Palestijnse mensen als 3^e rangs burgers worden gezien. Er heerst hier een niet te ontkennen: 'Apartheid'. Dat is een trieste constatering, zowel voor de Palestijnen als voor de Israëli's. Het gebeurt weer opnieuw. De ander zien als object en niet als iemand zoals jezelf bent, is het kwaad dat dan welig tiert.

Toch wordt volgens Tiekstra tegenwoordig maar al te snel het woord 'racist' in de mond genomen.

"Het is een benaming die de geëtiketteerde vol in de maag raakt. De kans om dan nog tot een redelijke uitwisseling te komen van argumenten is dan wel heel klein. Aan de andere kant blijft de mens een onverbeterlijke groepsdenker", schrijft hij. "Ook al zullen alle mensen dezelfde huidskleur hebben dan nog zullen wij inventief genoeg zijn om onderlinge verschillen aan te wijzen."

We mogen echter de ander niet als totaal anders zien, als nietswaardig. Dat is de eerste en de aller belangrijkste maar misschien wel de aller moeilijkste stap: 'heb de ander lief als jezelf'. Daarin maak je juist het verschil: weigeren in de ander je vijand te zien.

HvdW

'Wie vandaag de dag zijn stellingen op een kerkdeur spijkert, moet de schade aan de deur betalen.'

over OIKOCREDIT – van uw Diaconale commissie

Oikocredit overtreft mijlpaal van € 1 miljard aan ontwikkelingsfinanciering in 2016

Vandaag, 22 maart 2017, publiceerde sociaal investeerder Oikocredit haar financiële resultaten over 2016. De ontwikkelingsportefeuille heeft in het afgelopen jaar een waarde van € 1,047 miljard bereikt, een stijging van 16% ten opzichte van 2015. De resultaten bevestigen Oikocredits inzet om de toevertrouwde middelen te gebruiken om de kwaliteit van leven te verbeteren van

mensen in landen met lage inkomens. Dat doet Oikocredit door het verstrekken van financiële diensten aan partnerorganisaties in de focusgebieden van inclusieve financiering, landbouw, duurzame energie en Afrika.

Aanzienlijke groei in focusgebieden (voor de 'experts' onder ons 😊)

Oikocredits inclusieve financieringsportefeuille steeg met 11% ten opzichte van 2015 tot €814,5 miljoen in 2016. Vanwege Oikocredits diversificatie naar landbouw en duurzame energie, is het aandeel van de totale portefeuille inclusieve financiering strategisch afgenomen van 82% tot 78%.

Oikocredit bouwde de totale landbouwportefeuille uit tot € 157,3 miljoen in 2016, een stijging van 39% ten opzichte van 2015.

Landbouw maakt nu 15% uit van de totale portefeuille, onder meer door investeringen in projecten om werkloosheid en armoede in landbouwgebieden te verminderen.

Vanuit Oikocredits focus op duurzame energie heeft de duurzame-energie-portefeuille een recordgroei van 150% doorgemaakt ten opzichte van 2015, tot € 39,8 miljoen in 2016. Duurzame energie is sinds 2014 een focusgebied voor Oikocredit. Het vertegenwoordigt inmiddels 4% van de totale portefeuille. In Afrika groeide Oikocredits portefeuille uit tot € 188,7 miljoen in 2016, een stijging van 19% ten opzichte van 2015. De groei voor dit focusgebied heeft in de afgelopen drie jaar de 100% overschreden.

"Onze beleggers delen de passie van Oikocredit"

Ging Ledesma, interim managing director bij Oikocredit, zei: "We hebben opnieuw een succesvol jaar geboekt met het verstrekken van leningen, equity en capaciteitsopbouw aan 801 partners in 70 landen. Deze resultaten werden mogelijk gemaakt door onze 54.000 beleggers, die onze passie voor de visie van Oikocredit te delen."

"Het handhaven van de juiste balans tussen sociaal, financieel en duurzaam rendement blijft een prioriteit bij de inzet op onze focusgebieden. We zullen ook onze organisatie verder versterken en nieuwe mogelijkheden blijven verkennen, zodat we kunnen blijven werken aan het verbeteren van de kwaliteit van leven van mensen met lage inkomens."

De belangrijkste resultaten op een rij:

- Stijging totale activa van 18% tot € 1,2 miljard
- Stijging van ontwikkelingsportefeuille met 16% tot € 1,047 miljard
- Financiering in Afrika gestegen met 19% tot een bedrag van € 188,7 miljoen
- 45 capaciteitsopbouw opdrachten voor in totaal € 490.000
- De netto-instroom van uitleenbare fondsen € 94,3 miljoen
- Netto geconsolideerd resultaat van € 29 miljoen

Voor mensen betekent dit:

Op beovenstaande foto ziet u: SREYDA, KRABVISSERCAMBODJA
De Cambodjaanse Sreyda Keurt (rechts) is druk aan het werk.
Sreyda en haar man leven van de krabvisserij: Sreyda maakt aas en netten, haar man gaat met hun boot het water op om de krabben te vangen. Deze boot kon het stel kopen dankzij een lening, via Oikocredit, van ongeveer € 325,-. Rondkomen is nu eindelijk geen probleem meer!

verkenning

“Judas Iskariot is de eerste en enige christen die ooit heeft bestaan.”

“Jezus heeft geen goddelijke rang. Hij was een echte jood, die zich aan de geboden hield en helemaal niet van plan was een geloof te stichten of als God beschouwd te worden.”

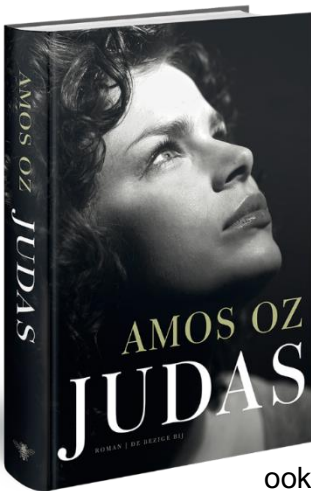
Visies anderen

Amos Oz: Judas

Veronderstellingen die de hoofdpersoon Sjmoeël Asj uit om een master-scriptie over 'Jezus in de ogen van de joden' af te ronden. Een boek dat gaat over verraad (o.a. in dé Judas Iskariot). De joodse Sjmoeël Asj breekt zijn theologiestudie af. In zijn beschouwingen over zijn 'verloren' studie vraagt hij zich af welke rol Judas heeft gespeeld in het verraad van Jezus.

“Judas: is een wijs en doorleefd boek over drie generaties Israëliërs die worstelen met zichzelf en met hun onmogelijke land” – zo schrijft het NRC Handelsblad in een commentaar.

Korte samenvatting:

Sjmoeël komt via een advertentie in aanraking met de meervoudig invalide man Wald. In een gedachtewisseling dient Wald hem van replek. Wald vindt dat de beschimping van Jezus slechts bij enkele dwazen uit de joodse lectuur tot uitdrukking komt. Hij heeft er geen goed woord voor over. Er zijn meerdere controversen die in het verhaal naar boven komen. Maar er lijken ook evenzoveel mysteries rondom de opvattingen en de betreffende personen te bestaan.

Zo heeft het huis waar Wald woont maar ook zijn schoondochter Atalja Abarbanel een geheimzinnige ondertoon. Atalja heeft een enorme aantrekkingskracht op Sjmoeël en niet zonder gevolgen. Hij wordt smoorverliefd, een onmogelijke liefde. Zij is veel ouder dan de adolescent Sjmoeël. Atalja is de weduwe van de zoon van Wald. Deze zoon is tijdens de Zesdaagse Oorlog omgekomen toen hij in het Israëlische leger diende.

Atalja zelf is een dochter van Sjealtiël Abarbanel, een kritische politicus die fel tegenstander was van het idee van Ben Goerion (de eerste president van Israël) om de staat Israël te stichten. Abarbanel

werd gezien als een verrader en een Arabierenvriend. Zijn leven eindigt in vergetelheid en wrok. Het huis waar Wald en Altalja wonen is van oorsprong het bezit van Sjeatiël Abarbanel. De muren en de herinneringen spreken van het verraad (dat eigenlijk geen verraad is). In zijn zoektocht (of is het een zwerftocht?) eindigt Sjemoeël in de Negev woestijn, waar een nieuwe stad wordt gebouwd. Hij weet niet wat hij daar moet doen. Deze 'verzanding' is symbolisch voor het verloop van het verhaal.

De titel van het boek doet vermoeden dat er 'verraad' in het spel zal zijn. En dat zal zeker Judas zijn, want Judas staat bij ons christelijke denkwereld in een niet zo goed blaadje. De hoofdpersoon in het boek echter betwist het goddelijk aspect van Jezus.

HvdW

Komende preekbeurten

7 mei	Ds. W. Dijkstra	Aanvang: 10.00 uur
21 mei	Ds. R. Ritmeester	Aanvang: 10.00 uur
4 juni	Ds. E. Cossee Pinksterdienst	Aanvang: 10.00 uur
18 juni	Mw. Rosen Jacobson	Aanvang: 10.00 uur
2 juli	Ds. R. Ritmeester Avondmaalsviering	Aanvang: 10.00 uur
16 juli	Ds. F.F. Boogerd	Aanvang: 10.00 uur
30 juli	Ds. I.L. Tan	Aanvang: 10.00 uur
20 augustus	Ds. R. Ritmeester	Aanvang: 10.00 uur
3 september	Dr. T. Barnard	Aanvang: 10.00 uur
17 september	Ds. R. Ritmeester Startzondag / Avondmaalsviering	Aanvang: 10.00 uur
1 oktober	Ds. T. Mikkers	Aanvang: 10.00 uur
15 oktober	Ds. M. Junte	Aanvang: 10.00 uur
29 oktober	Ds. R. Ritmeester	Aanvang: 10.00 uur